

# Frédéric Chopin

## FANTASIE - IMPROMPTU

Opus posth. 66

PIAN solo

GRAFOART

## PREFAȚĂ

**Frederic Chopin** (1810-1849) a fost compozitor de origine poloneză, unul dintre cei mai reprezentativi ai epocii romantice. După mutarea la Paris, în 1830, se alătură grupului de compozitori din exil, devenind tot mai celebru, în compania celor mai celebri muzicieni ai epocii. Chopin a compus peste 250 de lucrări pentru pian, dar și lucrări pentru alte instrumente cu acompaniament de pian. O parte dintre acestea, în special cele din anii copilăriei, s-au pierdut în timp. Majoritatea lucrărilor sale pentru pian sunt foarte cunoscute și adesea interpretate de către soliști: Valsuri, Studii, Sonate, Mazurci, Nocturne, Poloneze, Balade, diverse dansuri, dar și piesele asupra cărora și-a lăsat cea mai puternică amprentă: Impromptu – Improvizațiile.

**Fantaisie-Impromptu** în do diez minor a fost compusă în 1835, la Paris, fiind inclusă în opusul postum 66. Este cel de-al patrulea și ultimul Impromptu, fiind dedicată Baronesei d'Esté. Interpretarea ei durează aproximativ 6 minute.

În 1855, Julian Fontana, publică pentru prima dată volumul *Opere postume pentru pian* de Frederic Chopin, în care include și această lucrare, deși compozitorul se împotrivi publicării. Ediția lui Fontana prezintă câteva diferențe față de originalul din 1835, diferențe menite a ușura execuția pianistului. Astfel că, dispar câteva note, simplificându-se vocile, iar anumite indicații de nuanță suferă mici modificări. În ciuda acestor detalii, versiunea publicată la mijlocul secolului al XIX-lea este cea interpretată cel mai des, ca urmare a publicării sale anterior celei Urtext și a faptului că s-a bucurat de o mai largă distribuție.

De-a lungul timpului mai mulți specialiști au remarcat câteva asemănări cu *Sonata lunii* a lui Beethoven, câteva măsuri sunt similare cu Cadența sonatei, iar alternanța tonalităților în care a fost scrisă, seamănă cu alternanța părților lucrării beethoveniene.

# FANTASIE-IMPROMPTU

Frédéric Chopin

(1810 - 1849)

Allegro agitato  $\text{♩} = 84$

The musical score is presented in six systems, each with a treble and bass staff. The key signature is one sharp (F major). The tempo is marked 'Allegro agitato' with a quarter note equal to 84 beats per minute. The score includes various dynamics: *sf* (sforzando), *p* (piano), *cresc.* (crescendo), and *dim.* (diminuendo). Fingerings are indicated by numbers 1-5. Slurs and accents are used throughout. A 'Red.' watermark is present across the page. The score concludes with a double bar line and repeat signs.

232 *tr*

1 2 4 4

*Red.* 3 \* *Red.* 1 2 1 2 3 \* *Red.* \* *Red.* 3 5 3 4 \* *Red.* \*

2 5 4 3 232 *tr* 1 3

*Red.* \* *Red.* \* *Red.* \* *Red.* \* *Red.* \* *Red.* \*

5 4 3 1 3 2 3

*sf* *f*

*Red.* 4 \* *Red.* \* *Red.* 1 2 1 2 1 1 2 1 2 3 \* *Red.* \*

2 3 4 5 1

*pp*

*Red.* 3 \* *Red.* 1 2 1 3 \* *Red.* 1 2 1 3 \* *Red.* \* *Red.* \* *Red.* 3 1 2 5 \* *Red.* \*

5 1 21 232 *tr* 1 2

*sf*

*Red.* *Red.* *Red.* *Red.* \* *Red.* 3 \* *Red.* 1 2 1 2 3 \* *Red.* 3 \* *Red.* 1 2 1 2 3 \* *Red.* \*